

„MARTA” ȘI „MARIA”: DOUĂ SURORI ȘI DOUĂ STĂRI

Sfintele femei mironosițe Maria și Marta, surorile dreptului Lazăr au rămas memorabile în istoria creștinismului, nu doar prin faptul că erau suratele lui Lazăr, pe care Hristos, Domnul, l-a înviat după patru zile de la moarte, ci și prin neuitata întâmplare petrecută în casa lor din satul Betania, nu departe de Ierusalim, immortalizată de Sfântul Evanghelist Luca. Potrivit dumnezeieștii Scripturi, într-o bună zi, Maria și Marta au avut bucuria de a-L avea oaspete pe Mântuitorul Hristos. Câtă exaltare sufletească, câtă emoție! Se pare că cele două surori și-au manifestat în mod deosebit bucuria de a-L avea pe Hristos sub acoperișul casei lor: Maria, dornică a interioriza fiecare clipă petrecută de Alesul Oaspete în locuința lor, stătea „la picioarele Domnului și asculta cuvintele Lui” (Luca X, 39); Marta, însă, mai pragmatică, a hotărât să ofere o masă îmbelșugată în cinstea venirii Învățătorului în casa lor.

Probabil, dându-și seama că nu mai prididea cu gătitul bucatelor, I se adresează Oaspetelui: „Doamne, nu socotești că sora

mea m-a lăsat singură să slujesc? Spune-i deci să-mi ajute” (Luca X, 40). Spre mare ei nedumerire, ba chiar și a unora dintre noi, Hristos nu răspunde în mod favorabil solicitării buneii gospodine ci, dimpotrivă, îi adresează o fină dojană: „Marto, Marto, te silești și de multe te grijești, dar un singur lucru trebuie. Maria, însă, și-a ales partea cea bună care nu se va lua de la ea” (Luca X, 41-42). Cu toate că și Hristos, ca om, avea nevoie de hrană, totuși din această întâmplare, ne învață să prioritizăm acțiunile din viața noastră: cele spirituale întâi, iar apoi, cele materiale. Bine, bine, dar Maria nu avea și ea trebuință de hrană? Nu cumva atitudinea ei însemna neimplicare, delăsare? Răspunsul ni-l oferă Fericitul Augustin: „De ce se bucura Maria atunci când asculta? Ce mânca? Ce bea? Voi cuteza să spun că mânca pe Cel pe care-L asculta. Vreau să spun că mânca adevărul. Nu El însuși a spus: Eu sunt Adevărul (Ioan 14, 6)? Hristos era mâncat pentru că El era Pâinea: Eu sunt pâinea ce s-a coborât din cer (Ioan 6, 41). Aceasta este pâinea care hrănește și niciodată nu se